

"Om man på förbundet på allvar äntligen vill satsa jämnt på sina landslag och ge damerna en chans att utvecklas och försöka nå en bättre nivå måste man fortsätta satsa på laget."

FILIP SAXÉN

ANALYS

Väntat resultat i VM-kvalet

Spelarna och tränaren är överens – för att utvecklas och höja sin nivå måste landslaget få spela matcher regelbundet. – Vi har fortfarande en lång väg att gå, säger tränaren Tommy Suoraniemi.

En seger och två förluster. Resultatet i VM-kvalet i Schweiz var ingen överraskning för det finländska lagets del. Att man skulle ta revansch på Färöarna för det svidande nederlaget i EM-kvalet för ett och ett halvt år sedan var både skönt, viktigt och rätt väntat för det unga laget. Det var nästan lika väntat att laget skulle förlora matcherna mot Schweiz och Litauen.

Därför kan man säga att landslaget uppnådde sitt minimimål i Siggenthal men att man inte överträffade sig själva. Kvalet gav en del svar men väckte samtidigt en del frågor med tanke på de kommande åren.

– Det var viktigt för oss att vinna en match och i fredagens match krigade vi verkligen för varandra, säger Ellen Voutilainen.

Skuru IK-spelaren var lagets jämnaste spelare i kvalet och höll en bra och hög nivå hela turneringen. Att som 18-åring gå in och styra i mittförsvaret som Voutilainen gjorde är väldigt imponerande inte minst med tanke på att det var hennes första kvalmatcher och bara landslagsmatcherna nummer 6, 7 och 8 hon spelade i Schweiz.

– Mot Schweiz hade vi väldigt svårt med anfallsspelet men stod för den bästa defensiva insatsen vi gjort med det här laget, säger Voutilainen.

– I matchen mot Litauen var det precis tvärtom. Vi fick inte alls försvaret att fungera men i stället klarade vi av att spela starkt framåt.

Med andra ord finns alltså ingredienserna för både starkt försvar och bra anfall i laget. Det skulle bara gälla att få till de båda delarna samtidigt.

– Det ska ju inte vara så att anfallet åter så mycket energi att vi inte klarar av att försvara och inte heller tvärtom. Jag vet inte riktigt varför vi bara lyckades med ena delen i matcherna. Men vi ska komma ihåg att vi har ett ungt lag och att det var många spelares första kvalmatcher, säger Voutilainen.

Voutilainen berömmar sammanhållningen och stämning i truppen och det är oerhört viktigt att den här truppen

Ellen Voutilainen sköt fyra mål då Finland avslutade VM-kvalet med förlust mot Litauen. FOTO: ALEXANDER WAGNER

HANDBOLL

VM-kval

● Litauen-Finland
34-25 (17-9)

● Finland: Emma Aarnio 3, Johanna Hilli 4, Annika Näräkkä 1, Ellen Voutilainen 4, Lotta Kulju 2, Ida Väyrynen 2, Tove Salokivi 2, Ella Holopainen 2, Anna Lindholm 3, Jessi Laasio 1, Ellen Norrgrann 1.

Matchen:

5 minuter: 3-0
10 minuter: 7-1

15 minuter: 8-3
20 minuter: 11-4
25 minuter: 14-6
30 minuter: 17-9
35 minuter: 19-13
40 minuter: 22-16
45 minuter: 27-18
50 minuter: 29-19
55 minuter: 31-21
60 minuter: 34-25

Finlands tidigare matcher i kvalet

● Färöarna-Finland
19-22 (12-10)

● Finland-Schweiz
10-21 (7-10)

växer ihop och blir tajt. Med tanke på åldersstrukturen i laget kan den här truppen spela tillsammans de kommande tio åren. Bara fyra av de 15 spelare som var med i kvalet i Siggenthal är födda 1983 eller tidigare.

Det är den här truppen som kommer att utgöra stommen de kommande åren och därför är det oerhört viktigt att de unga spelarna kan samla på sig erfarenhet i internationella matcher.

VM-kvalmatcherna var de sista landslagsmatcherna för i år och de är lagets sjätte, sjunde och åttonde match. Antalet är inte speciellt högt men ändå en fördubbling jämfört med både 2017 och 2016. På sätt och vis kan man se år 2018 som är noll för det här laget. Om man på förbundet på allvar äntligen vill satsa jämnt på sina landslag och ge damerna en

chans att utvecklas och försöka nå en bättre nivå måste man fortsätta satsa på laget, ge dem meningsfulla träningsmatcher varje år och låta dem ställa upp i både EM- och VM-kval.

– Det är väldigt viktigt att vi spelat matcher. Det är i de här situationerna vi lär oss. Nu har vi fått smaka på hur det är att vinna vilket också var viktigt. Att se att vi inte är ett förlorande lag är bra och att spela de här tuffa matcherna utvecklar oss och svetsar ihop oss, säger Voutilainen.

Också svenska tränaren Tommy Suoraniemi poängterar hur viktigt det är att landslaget inte bara får samlas för läger utan att man spelat tuffa matcher där man ser var man står jämfört med motståndarna och där man kan se hur man själva utvecklats sedan senast.

– Det här kvalet visar att vi börjar hitta samarbetet mellan målvakt och försvar. Då det fungerar är det väldigt bra. Vi krigar bra i varje match och visar bra inställning. Sedan hoppas jag ju att vi kunde vara lite mognare framåt, säger hon.

– Vi behöver erfarenhet och tid. Då man ser på laget för ett och ett halvt år sedan i EM-kvalet har vi gått väldigt mycket framåt.

Johanna Hilli, som trots att hon bara är 24 år hör till de mer rutinerade spelarna i landslaget, säger att man kan börja se att lagets spel utvecklas tack vare matcherna.

– Jag tycker man märker att vi spelade träningsmatcher i höst. Det vi lärde oss där finns i vårt spel och det syntes här i kvalet. Att bara träna med varandra och träningsspela internt utvecklar inte laget på samma sätt och vi behöver den här sortens matcher med tanke på framtiden, säger hon.

– Jag tycker vi gått framåt och med tanke på hur ungt laget är ser det positivt ut. Det är synd att vi inte kommer upp till vår egen nivå i matchen mot Schweiz och i första halvlek mot Litauen.

Suoraniemi säger att han inte kan vara helt nöjd med kvalet men att laget är på väg i rätt riktning. Han ser att det finns mycket att förbättra och speciellt lagets anfallsspel är något man måste jobba med.

SPORTCHEF
Filip Saxén
filip.saxen@ksfmedia.fi

Facebook: HBL Sport
Twitter: @hblwebb
Instagram: @hufvudstadsbladet

■ Deontay Wilder (t.h.) behåller sin titel efter att ha matchat Tyson Fury FOTO: LEHTIKUVA - GETTY IMAGES - AFP / HARRY HOW

Wilder behåller tungviktstiteln

Amerikanen Deontay Wilder behåller WBC-bältet i tungviktsboxning efter en jämn match mot den brittiske utmanaren Tyson Fury i Los Angeles. Domarna var oeniga och de två boxarna landade på lika många poäng, vilket gav segern till Wilder.

Boxning

En av domarna höll Wilder som segrare med poängen 115–111, en gav segern till Fury 114–110, och den tredje tyckte att fajten slutat 113–113, rapporterar Reuters. Det oavgjorda resultatet innebär att den regerande mästaren behåller sitt tungviktsbälte.

Det blev många missar från Wilders sida under de första ronderna medan Fury jobbade hårt med att trötta ut honom.

– Den mannen slår skräckinjagande slag och jag lyckades undvika dem. Världen vet att jag vann den här fajten, säger Tyson Fury enligt CBS Sports.

Tolv ronder

Utmanaren hade kontrollen under stora delar av de tolv ronderna men Wilder fick ändå in flera rejäla träffar på sin motståndare, som for i golvet men tog sig upp igen.

– Jag blev nedslagen två gånger men tycker ändå att jag vann matchen, säger Tyson Fury.

Deontay Wilder är naturligtvis av en annan åsikt.

– Jag tycker definitivt att jag vann matchen med de två knockarna, säger han enligt CBS Sports.

– Vi är båda krigare, med de två dropparna vann jag.

Både Wilder och Fury var tidigare obesegrade som proffs. Amerikanen med 40 segrar och britten med 27.

33-årige "Bronze Bomber" Wilder inledde sin karriär som amatörboxare 2005 och vann OS-brons i Peking 2008. Senare samma år blev han proffs och 2015 vann han WBC-bältet i tungvikt.

Kokain och alkohol

30-årige "Gypsy King" Fury är född i England och kommer från en boxarfamilj. Han representerade både England och Irland under sin amatörkarriär och blev proffs 2008.

Fury gav upp de världsmästartitlar han hade 2016 efter att ha gått ut med att han självmedicerat med alkohol och kokain för att hantera sin depression. Han frångavs även sin boxningslicens under en utredning om dopning och mediciner. Han har under 2018 kommit tillbaka till ringen och har hunnit vinna två matcher.

Deontay Wilder tog hem segern inför 18 000 åskådare, uppger The Telegraph. Han öppnar redan nu för en returmatch mot Tyson Fury.

– Vi är de två bästa i världen och bevisade det i kväll. När du har två krigare får du en stor match. Vi bevisade det i kväll och jag är redo att göra det igen, säger han.

TT

Det handlar både att utveckla det kollektiva spelet och den taktiska delen samtidigt som spelarna också måste utvecklas individuellt. Med tanke på att den inhemska ligan urvattnats en del sedan lagantalet sjönk till sex inför den här säsongen är det bra för landslaget att en stor del av spelarna håller till i Sverige där de kan få en kvalitativt bättre handbollsvardag.

Landslaget samlas nästa gång i mars och då är tanken att man igen ska få spela internationella matcher. Var lägreit håller beror på vilka motståndare man kommer att möta.

– Målet är att vi ska spela matcher varje gång vi samlas. Att få spela matcher är oerhört viktigt, säger Suoraniemi.

Samtidigt som det är lätt att förstå att både spelare och tränare vill se en snabb utveckling där man börjar ta segrar mot lag av Schweiz och Litauens kaliber förstår de också att det är en lång process som man egentligen inte kan försnabba.

Då landslaget inte haft en kontinuerlig kvalitativ verksamhet tidigare är det klart att det kommer att ta tid innan man lär sig vad det betyder att spela internationella matcher. Att man på förbundet höjt antalet matcher från fyra till åtta är ett stort steg i rätt riktning. Nästa steg är att fortsätta se till att laget får förutsättningar att utvecklas och gå framåt.

Samtidigt ställer det också högre krav på spelarna och de måste jobba hårdare både i klubbagen och individuellt för att kunna leverera i landslaget. I vissa situationer i VM-kvalet kunde man med klar tydlighet se att fysiken helt enkelt inte räckte till i matcherna. Förlorade närmaste båda framåt och bakåt ledde till enkla mål för motståndarna och det har man inte råd med om man vill ta följande steg.

– Vi har fortfarande en lång väg att gå. Men det finns väldigt mycket kapacitet i det här laget som vi inte får ut. Det finns kvalitet och det måste vi få att synas bättre i vårt spel, summerar Suoraniemi.

– Sedan blir man ju nästan tårögd då Jessi Laasio och Ellen Norrgrann lyckas med målskyttet första gången i landslaget. Det är riktigt roligt.

filip.saxen@ksfmedia.fi

SKIDSKYTTE

FOTO: LEHTIKUVA / HANDOUT / PIIA KINNUNEN

Mäkäräinen i form - historisk säsongstart

Finlands kvartett tog femte plats på världscupen körde i gång med mixedstafett i slovenska Pokljuka.

Mari Eder växlade som etta efter den första sträckan och Kaisa Mäkäräinen behöll ledningen. Tero Sepälä tvingades ta en straffrunda och Finland föll till tredje plats. Under ankarsträckan föll Finland till femte plats då Olli Hiidensalo tvingade använda reservpatröner. Femte plats är dock Finlands bästa placering någonsin hittills. HBL

FRIIDROTT

Årsbästa för Nummela

HKV-löparen Aki Nummela satte inhemska årsbästa på maraton i Valencia. Tiden 2.17.57 är också personligt rekord. Etiopiens Leu Gebrselassie vann med tiden 2.04.31.

– Under de sista åtta kilometrerna började vaderna krampa. Jag får ändå lov att vara nöjd, säger Nummela.

– Kramperna började i ena vaden, sprid sig till andra vaden och vidare till baklänan. Jag spurtade sista 100 meter med raka ben för att komma under 2.18.

För ett år sedan satte han rekordet 2.19.00 i Valencia. Tidigare i år löpte han tiden 2.19.47 i Hamburg. HBL

NORDISK KOMBINATION

Riiber segrare igen

Norges Jarl Magnus Riiber stod för ett riktigt hatrick, då han vann också den tredje tävlingen i världscupen i Lillehammer. Riiber var bäst i före landsmannen Jørgen Graabak och Tysklands Johannes Rydzek. Tävligen avgjordes i HS140-backe med 10 km längdåkning.

Ilkka Herola slutade på trettonde plats. Han låg på 30:e plats efter backhoppningen, men klättrade rejält och var i mål dryga 1,5 minuter bakom Riiber. HBL